

Monstrans

**NIEUWS UIT DE
HEMELSTRAAT**

FSSPX in de BENELUX

BELGIË

1 Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 7.30
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Ma, Di, Wo, Za 7.30
Do, Vr 18.30

Rozenhoedje 18.00 dagelijks
Aanbidding Do 14.30 - 18.30

2 Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
email: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

3 Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 18.30

Weekdagen

Gelezen H. Mis 7.15
Donderdag 8.25

4 Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
email: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:

Gelezen H. Mis 8.00
Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 18.00

5 Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Zaterdag 10.00

6 Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.00

Weekdagen

Gelezen H. Mis 8.00

7 Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

NEDERLAND

8 Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Ma, Di, Do 18.30
Wo, Vr 7.15
Za 8.30

9 Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 9.00

10 Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS
Utrecht

Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 10.30

Weekdagen

Vr 19.00
Za 11.00

11 Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71, 6462 EB
Bleijerheide/Kerkrade

Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen:

Hoogmis 9.30

De erediensten worden verzorgd door de
priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen

Tel. : +49 (0) 20 166 49 22

LUXEMBURG

12 Luxemburg Kapel Saint Hubert

3316 Bergem
Tel. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tel. : +32 2 550 00 20

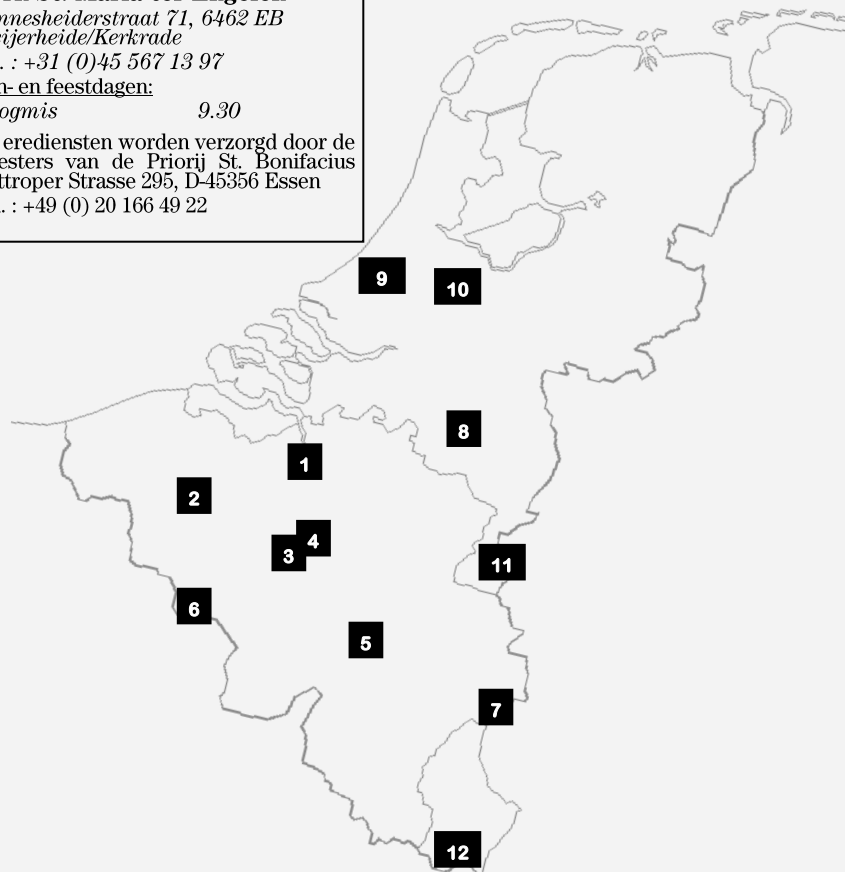
Zon- en feestdagen:

Hoogmis 17.30

Monstrans is het mededelingenblad van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, van de Priorij van het Allerheiligste Sacrament, Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever :
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt u thuis
opgestuurd, indien u het ons
laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen

IBAN : BE84 4062 0609 1159 – BIC : KREDBEBB

Beste vrienden en weldoeners,

In de meimaand is er geen titel in de Litanie van Onze-Lieve-Vrouw, die een Katholiek meer moet beleven en geen waarheid die hij meer bewust moet waar maken in zijn dagelijks leven, dan deze dat Maria de steeds nieuwe, frisse, sterke Oorzaak van onze blijdschap is.

Blijheid is eigenlijk niets anders dan het gevolg van een levendig geloofsleven. En niets komt ons geloofsleven zo voelbaar ter hulp, als een levendige Maria-devotie. Naar Jezus door Maria, naar God door Maria. Zij is voor ons als de brug naar de Onzichtbare, naar de bijna ongelofelijke onmetelijke liefde van God voor ons mensen.

Christus leerde ons dat wij, om het Rijk van de Hemel binnen te gaan, als kinderen moeten worden.

Dit is een smalle weg, een uiterst moeilijke weg.

Maar Hij maakte het opeens gemakkelijk toen Hij zei: "Zoon, zie daar uw Moeder".

Er is geen devotie die ons zo blij maakt, omdat geen devotie er zo in slaagt ons weer klein en kinderlijk te maken, als de ware godsvrucht tot Maria. Wij kunnen, hoe oud wij ook worden, nooit echte Maria-vereerders worden als we geen Maria-kinderen worden.

En kinderen zijn altijd opgewekt en blij, zéker Maria-kinderen!

Zo heeft God aan ons Maria gegeven als oorzaak van onze Blijdschap. Blijdschap overal en altijd en in alle omstandigheden van ons dagelijks leven. Maria, als voortdurende bron van blijheid voor ons allen.

Blijheid bij de vele praktische zorgen van het leven omdat Zij tevens de Moeder van Goede Raad is.

Blijheid bij de moeizame inspanning van de studie omdat Zij de Zetel van de Wijshheid is.

Blijheid in ons gebedsleven omdat

Zij een Geestelijk Vat is, een uitmuntend Vat van Godsvrucht omdat Zij door en in mij bidt; een geur verspreidt van een Geestelijke Roos.

Blijheid op het ziekbed omdat Zij de Behoudenis van de zieken is.

Blijheid bij de onvermijdelijke kruisen van ons leven omdat Zij de Troosteres van de Bedrukten is.

Blijheid in de biechtstoel omdat Zij de Toevlucht van de Zondaars is.

Blijheid in de versterving, die wij ons tegenwoordig steeds meer moeten opleggen bij de keuze van onze lectuur en van ons vermaak, omdat Zij een Allervoorzichtigste Maagd is.

Blijheid in de omgang tussen verloofden omdat Zij Eerwaardige Maagd en een Ivoren Toren is.

Blijheid in ons huwelijk omdat Zij het Gulden Huis en de Ark van het Verbond is. Blijheid als wij ons zorgen maken over onze eindbestemming en over Gods oordeel over ons leven omdat Zij de Deur van de Hemel is.

Klein en groot kan zich open stellen voor deze blijheids-invloed van Maria.

Ongelukkigerwijze zijn wij ook getuigen van veel verdriet: de brand van de Notre-Dame in Parijs; de dodelijke aanslagen in Sri Lanka die aan zeker 350 mensen het leven hebben gekost.

Hoe is het mogelijk, O Heer? Vergeet uw kinderen niet, O Maria!

Maar wij weten het wel. In al deze omstandigheden blijft Onze-Lieve-Vrouw onze Moeder en Zij steunt de moedige zielen die onder haar standaard willen stappen.

In deze Monstrans leest u de aanmoedigende woorden van Monseigneur Lefebvre die in een tijd van crisis "het seminarie van de hoop" heeft gesticht.

U leest ook dat jongeren samen komen om tot Onze-Lieve-Vrouw te bidden, om het geloof van hun

doopsel beter te leren kennen.

U zal het voorbeeld van Zuster Justa kunnen leren kennen. Vlakbij ons, op enkele kilometers van onze Priorij in Antwerpen. Om onze meimaand goed te beginnen zijn wij, met onze parochie, naar de Sint-Jozefkapel te Kapellen, op bedevaart gestapt. Sint-Jozef, bescherm ons zoals u Maria hebt beschermd!

Raadgevingen van een religieuze in verband met de opvoeding kunnen ons helpen om onze kinderen met christelijke liefde op te voeden.

Antwoorden van een theoloog verlichten ons verstand in verband met onze devotie tot Onze-Lieve-Vrouw.

Verder getuigen wij door een ijvervolle beweging ter ere van Maria met de Militia Immaculatæ die in Vlaanderen weer actief is.

En er zijn veel aankondigingen voor verschillende activiteiten die onze zielen voeden: retraites, plechtigheden, een geestelijk concert, e.a. Maar in het bijzonder vestigen wij uw aandacht op twee evenementen:

1. De Pinksterbedevaart Chartres-Parijs (8-10 juni). Sinds jaren is deze bedevaart een uitzonderlijke gelegenheid om drie dagen te bidden, het geloof te verkondigen en gezellig met andere traditionele katholieken samen te zijn. Inschrijven is nog steeds mogelijk!

2. Onze H. Sacramentsprocessie op zondag 23 juni. Noteer het in 't groot in uw agenda, tik het in op uw telefoon, hang een affiche voor uw straatvenster, kleef een briefje op uw koelkast! En breng al uw vrienden mee! Dit jaar zullen wij ook, in de namiddag, de tiende verjaardag van mijn priesterschap vieren. Nog een extra reden om samen te komen!

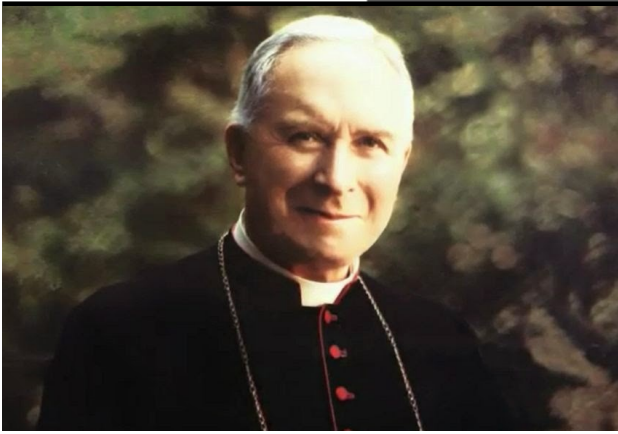
Ik wens u een vrome meimaand!

Een blijde meimaand!

Een meimaand met Maria! □

Mgr. Marcel Lefebvre

Stichter van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

In het eerste deel van de voordracht behandelt Mgr. Lefebvre hoe het Vaticaan na het Tweede Vat. Concilie aan de katholieke Staten opgelegd heeft dat haar regeringsleiders het woord katholiek uit de grondwet moesten doen verdwijnen. m.a.w. sinds Vaticanum II mogen er geen katholieke Staten meer bestaan, zo wil Rome het. Dit is een overwinning van de vrijmetselarij, die de ontkerstening van de Staten wil. Ondertussen blijven wel protestantse en islamitische Staten bestaan, die geen andere staatsgodsdienst naast zich dulden.

In het tweede deel werd de ontkerstening van het geweten behandeld, wat neerkomt op losbandigheid: men meent vrij te zijn een eigen godsdienst, in plaats van de enige geopenbaarde, namelijk de rooms-katholieke, te kiezen. Jezus Christus is nu facultatief geworden. Andere godsdienstbelevingen zijn ook goed om in de hemel te komen; het is een uitgehold begrip van de oecumene, we spreken nu van oecumenisme.

In het derde deel geeft Mgr. Lefebvre de onenigheid weer tussen kardinalen tijdens de voorbereidende sessies van het Tweede Vaticaanse Concilie. Het was eigenlijk een strijd tussen de traditionele en liberale of progressieve theologen. De Paus koos de kant van deze laatsten. Na het Concilie zijn dan alle conservatieven vervangen door progressieve bisschoppen. Mgr. Lefebvre nam ontslag als Algemeen Overste van zijn Congregatie, waardoor hij niets meer om handen had.

In het vierde deel, dat nu volgt, legt hij dan uit hoe het seminarie van Ecône ontstaan is.

Deel IV

Onlangs zei één van die zeldzame Afrikaanse priesters, een pater van de H. Geest, die altijd de oude mis opdroeg en nooit de moderne mis opgedragen had: "Ik, ik ben gewijd met de oude mis, ik bewaar de oude mis tot mijn dood. Ik verander niets".

Bijgevolg is hij in de brousse gebleven. Het was een missionaris die ik goed kende, die van Senegal afkomstig was. Ik heb hem gekend als missionaris, toen ik bisschop was van Dakar. Het was een uitstekende missionaris die arm leefde zoals al de missionarissen die in de brousse woonden. Een zeer goede missionaris, die de taal kende: hij sprak zoals de lokale bevolking aldaar.

Hij kwam onlangs om één van zijn nichten te huwen in de omstreken van Melun. Hij verbleef 40 jaar in Senegal. En de Provinciaal Overste van de Paters van de H. Geest heeft hem gezegd: "Neen, gij keert niet meer terug naar Senegal. Het is voorbij." - "En waarom? Wat heb ik ge-

daan?" - "Omdat u de Mis van de H. Pius V opdraagt." - "Maar wat doe ik verkeerd? Mijn Afrikanen zijn zeer tevreden met de mis die ik opdraag. Ik heb altijd dezelfde mis opgedragen, zonder iets te veranderen. Wij doen zoals vroeger." - "Neen, neen, u keert niet meer terug naar Senegal!"

Deze missionaris was met hart en ziel aan zijn Afrikanen gehecht, aan hun dorpen. Hij had ginder willen sterven. Hij is niet mogen terugkeren. Ik heb vernomen dat hij in het departement Gard (Zuid-Frankrijk) verbleef bij een familielid, verlaten door de Paters van de H. Geest. Ik denk waarlijk dat hij kanker heeft gekregen, zodanig was hij door verdriet getroffen van niet meer te mogen terugkeren naar Afrika.

Drie weken geleden is hij gestorven. Ik heb een overlijdensbericht gekregen van zijn twee zussen en zijn twee broers. Zij hebben de moed gehad om op de doodsbrief te laten drukken: "gestorven omdat hij de mis van de H. Pius V trouw is gebleven."

Het is de eerste keer dat ik in een overlijdensbericht lees: "Gestorven omdat hij verder de mis van de H. Pius V opdroeg."

Ik heb aan zijn zuster geschreven; ik heb haar gezegd: "Ik wens u proficiat. U hebt tenminste de ware reden aangegeven waardoor deze arme missionaris gestorven is. Daarop heeft zij mij geantwoord (het was werkelijk aangrijpend): "Monseigneur, ik wist niet dat ik zo'n heilige broer had. Ik heb de twee dagen vóór zijn dood bij hem gewaakt. Hij lag op zijn doodsbed. Hij keek niet meer naar mij. Hij was volledig in beslag genomen door zijn mis. Hij heeft de H. Mis gecelebreerd, liggend in zijn bed. Hij heeft al de gebeden uitgesproken van het begin tot het einde, zoals altijd. Hij heeft een hostie geconsecreerd. Hij heeft zichzelf de communie gegeven op zijn doodsbed, omdat er niemand gekomen was, om hem te helpen te sterven. Op de vooravond van zijn dood heeft hij nog de woorden van de consecratie van de mis herhaald. Hij zag me niet meer. Hij was opgenomen door zijn mis en zo is hij heengegaan, in zijn mis. Het was zeer schoon, ik wist niet dat ik een zo heilige broer had".

Dit zijn voorbeelden uit het leven gegrepen. Dit dateert van drie weken geleden. Dat is nog niet lang geleden.

Dit is vervolging – en ondertussen maar spreken van de caritas. Ze hebben hem verlaten. Er is niemand gekomen om hem te ondersteunen, om hem bij te staan toen hij zijn mis opdroeg. Dit is afschuwelijk!

Wij moeten ons dus niet verwonderen. We hebben te maken met liberalen.

Louis Veuillot zei: "Er is geen grotere sektariër dan een liberaal." En dat is waar. We moeten het door ondervinding vaststellen. Er is geen grotere onverdraagzaamheid dan die van de liberalen.

Ze zijn onverdraagzaam t.o.v. ons. Ze zouden alles doen om ons te vernietigen. Ze zouden alles doen om ons te

verhinderen de Traditie voort te zetten. Wij moeten dat goed voor ogen houden.

Welnu, met dit voor ogen ... We hebben met 250 concilievaders weerstand geboden tijdens het Concilie en ook nog na het Concilie. Wat moeten wij doen? We hebben gepoogd een kleine groep te vormen. We hebben ons verenigd op het einde van het Concilie. We hebben geprobeerd een klein tijdschriftje op te stellen om te proberen elkaar te ondersteunen. Spijtig, de afstanden hebben ons van elkaar verwijderd. Sommigen zijn naar Zuid-Amerika vertrokken, anderen hebben niets gedaan, nog anderen gingen ergens anders heen ... Tussen ons is praktisch geen enkel contact blijven bestaan. Iedereen heeft geprobeerd ter plaatse weerstand te bieden. Maar de meeste bisschoppen onder ons - van de 250 - hebben hun ontslag gegeven, met pijn in het hart, om hetgeen dat ze zagen, ontmoedigd door de richtlijnen vanuit Rome: de altaren veranderden, dit en dat veranderde in de liturgie; de oriëntatie van de seminaries veranderde; de religieuze congregaties veranderden, de habijten werden aangepast; men kleeft zich in burgerkledij en wat weet ik allemaal. Ontgoocheld door dit alles, hebben ze verkozen hun ontslag te geven en zich terug te trekken. Anderen, bejaarden, zijn gestorven.

Praktisch zijn we met twee gebleven - Mgr. de Castro Mayer en ik zelf - om weerstand te bieden. Mgr. de Castro Mayer heeft zich verzet in zijn bisdom in Brazilië, in Campos en hij heeft samen met zijn priesters beslist de oude mis te blijven opdragen in zijn bisdom, met zijn 29 priesters. Het is niet veel. Ik weet dat er 900.000 zielen in zijn bisdom zijn.

Deze 29 priesters zijn de oude mis blijven doen en dit tot op heden. Ze zijn de oude mis blijven opdragen, zelfs nadat Mgr. de Castro Mayer zijn ontslag had gegeven als bisschop en men hem vervangen heeft door een beul die al deze priesters had verjaagd uit hun parochies. Er is geen enkele die gebleven is. Alle 29 zijn verjaagd uit hun parochie, de ene na de andere. Drie maanden geleden heeft de laatste zijn parochie verlaten.

Het waren prachtige parochies vol gelovigen in volle bloei - met veel gelovigen. Welnu, ze zijn erin geslaagd van hen te verwijderen omdat zij de overheid aan hun kant hebben. De gelovigen zouden zeker weerstand hebben geboden, maar de regering had een akkoord met de bisschoppen en zo heeft men niets kunnen doen tegen de overheid.

Wat doen ze dan? Ze bouwen vlak tegenover hun oude kerk een andere kerk, zoals men gedaan heeft in de tijd van de protestanten. Toen de protestanten onze kerken gestolen hebben, hebben de katholieken andere kerken er recht tegenover gebouwd. Dit is nu dezelfde situatie.

In Campos bouwen zij kerken. Mgr. de Castro Mayer gaat voort met de vorming van seminaristen. Het eerste dat de nieuwe bisschop gedaan heeft, was het seminarie sluiten. Hij heeft aan de seminaristen en aan de priesters die daar waren en die het seminarie bestuurden, gezegd: "Nu moeten jullie de nieuwe mis aanvaarden". Ze hebben gezegd: "Nee, wij aanvaarden de nieuwe mis niet en wij bewaren de Traditie." - "Ah! Het seminarie wordt gesloten." En Mgr. de Castro Mayer heeft zijn seminaristen samengeroepen. Hij heeft een seminarie gebouwd, niet te groot, omdat, spijtig genoeg, degenen die vertrokken niet talrijk waren! Ze waren met 8! Maar toch, dit betekent toch altijd nog 8 toekomstige priesters. Twee ervan zijn vorig jaar priester gewijd. Dat is

toch nog altijd 2 priesters extra.

Welnu, ze zijn allemaal trouw gebleven; ze zijn zeer standvastig gebleven.

En dan ik zelf, die deze Priesterbroederschap St.-Pius X begonnen ben in omstandigheden die waarlijk een beetje speciaal zijn. Omdat ik geen congregatie en geen bisdom had, kon ik vrij handelen. En dan zijn er seminaristen zoals M. abbé Aulagnier en andere seminaristen me komen opzoeken.

"Monseigneur, doe iets voor ons. Ons seminarie (het Franse seminarie van Rome), is begonnen met alles te veranderen. Men kleeft zich in burger; er is geen discipline meer, de radio speelt overal, men verandert de liturgie. Wij kunnen daar niet blijven. Doe iets voor ons".

Ik had nog contacten met vrienden en ik heb gedacht aan Fribourg (CH). Omdat ik Mgr. Charrière, bisschop van Fribourg, kende. Vervolgens heb ik gedacht aan de universiteit van Fribourg, die op dat moment nog relatief traditioneel was. De seminaristen zouden er beter gevormd worden. We hebben er enkelen naar toe gestuurd. Maar dat kon niet definitief duren. Er moest iets georganiseerd worden - er moest iets gedaan worden.

Ik ben dan zelf naar Fribourg gegaan. Met de toestemming van Mgr. Charrière werd er een huis ingericht. Hij heeft me zelf gezegd: "Monseigneur, doe iets. Ik ben het helemaal met u eens. Ik erken dat alles aan het verloren gaan is. Ik weet niet waar we naartoe gaan, waar de Kerk naar toe gaat. Ik weet het niet. Ik ben bang."

Ook hij was ziek van al die veranderingen. Zoek iets in de stad - heeft hij gezegd - huur iets.

Daarom heb ik enkele kamers in de stad gehuurd en we zijn het seminarie begonnen. De seminaristen zijn naar de universiteit gegaan. Maar weldra kwam ook de universiteit van Fribourg onder invloed van de vernieuwingen. De paters Dominicanen begonnen te zeggen in hun cursussen dat huwelijksrelaties een zeer goede zaak waren ... en dat aan de katholieke universiteit van Fribourg. Want als men dat ook al goedkeurt, is het niet mogelijk in zulk een huis te blijven. Dat is niet mogelijk.

Zo komt het dat we een huis hebben gezocht. En ik heb Ecône gevonden met de toelating van Mgr. Adam, die tamelijk traditioneel is. Maar hij heeft schrik gekregen van wat er aan het gebeuren was. Hij heeft niet moedig standgehouden. Jammer. Maar hij heeft ons toegestaan ... Hij heeft me gezegd: "Maar Monseigneur, open hier twee huizen als u wilt."

Zo werd dus eerst het seminarie in Fribourg geopend. Dat heeft vijf jaar bestaan. Maar ik was ervan overtuigd dat het drama zou losbarsten. Ik zei tot mezelf: "Ik wil

niets weten van de nieuwe mis, ik wil geen veranderingen en liturgische hervormingen. Ik wil geen hervormingen die doorgevoerd zijn in de seminaries". Want men moest de seminaristen in de raad van de professoren zetten en naar de seminaristen luisteren. Men moest het seminarie democratiseren, dus een soort grote vergadering organiseren waarin de seminaristen hun desiderata konden doen gelden en hun eisen. Het was kardinaal Garrone die zulke richtlijnen stuurde naar de seminaries over gans de wereld.

Wij hebben gezegd: "Neen, dat is niet mogelijk. Zo vormt men geen seminaristen. We gaan proberen seminaristen te vormen volgens de Traditie zoals ik zelf gevormd geweest ben en zoals we in het verleden altijd gevormd geweest zijn".

Ik dacht dat ik vroeg of laat zou aangeklaagd en vervolgd worden. En dit is ook gebeurd.

De Franse bisschoppen werden afgeschrikt door de gedachte dat de seminaristen gevormd door Mgr. Lefebvre in Ecône op een dag terug naar Frankrijk zouden komen. Ze hebben gezegd: "In dat geval zullen we in onze bisdommen priesters hebben die gevormd zijn volgens de Traditie. We willen die niet; in geen enkel geval! Daar is niets aan te doen, er is geen sprake van".

Daarop volgden klachten geadresseerd aan Rome. Kardinaal Villot, Staatssecretaris, zeer progressief, heeft onmiddellijk gezegd: "Neen, dat geval in Ecône moet stoppen. Het moet opgeheven worden." En Kardinaal Etchegaray van Marseille heeft overal in Marseille laten rondzaaien: "U weet dat het met Ecône gedaan is! Binnen zes maanden spreekt men er niet meer over. Het is voorbij!"

Natuurlijk, zendt men eerst canonieke bezoekers. Alles was op voorhand voorbereid. Een zeer uitgekiend programma. Zending van de bezoeker. Verhoor van Monseigneur ... en dan: "Sluit uw seminarie. Het is voorbij. Zend de seminaristen en professoren weg." Dit halverwege de lessen – zonder zelfs het einde van het academiejaar, in juni, af te wachten. We waren in het begin van de meimaand en het jaar eindigde in juni. Sluit uw seminarie, zend uw professoren weg, zend uw seminaristen weg!

Onmogelijk! Menselijkerwijze gesproken is het ongehoord hoe men gehandeld heeft met een heftigheid, met een gemeenheid, met een misprijzen voor de meest elementaire dingen, voor de meest elementaire regels van de beleefdheid ...

Het is zeker dat men dit niet kon realiseren op zo'n onwettige manier. Men heeft aan Mgr. Mamie gevraagd de Broederschap op te heffen. Mgr. Mamie die de opvolger van Mgr. Charrière was, had niet het recht de Broederschap op te heffen.

Wanneer een bisschop een Broederschap in zijn bisdom aanvaardt en opricht, kan men die niet meer opheffen. Rome moet die dan opheffen. Hij kan een procedure in Rome indienen om te vragen dat Rome de Broederschap zou opheffen. Hij kan ze zelf niet opheffen. U begrijpt dat dit al te gemakkelijk zou zijn. Een bisschop verleent de toestemming om in zijn bisdom een religieuze gemeenschap te stichten. Als de bisschop sterft en er komt een nieuwe bisschop en deze zegt: "Ik wil deze sociëteit niet". Door een decreet: "Het is voorbij. Ik wil deze sociëteit niet

meer."... Dit is niet mogelijk. Dat gebeurt wel. Maar Rome heeft ervoor gezorgd via het Canoniek Recht – de wetten van Rome - dat een bisschop die een sociëteit in zijn bisdom aanvaardt heeft, dit niet zonder meer kan opgeheven worden. Er moet een procedure ingediend worden te Rome. En het is Rome die het decreet tot opheffing moet uitvaardigen.

Welnu, het is Mgr. Mamie die het decreet voor opheffing heeft uitgevaardigd. Dit is tegen het kerkelijke recht. Ik heb er dan ook geen rekening mee gehouden. En dit heeft me later de suspensie opgeleverd.

Maar ik heb er geen rekening mee gehouden, wetende dat het onwettig is. Ik heb dit naar Rome geschreven. Ik heb een brief aan Rome gestuurd zeggende dat dit decreet onwettig is, tegengesteld aan het kerkelijk recht en ik doe voort alsof er niets gebeurd is.

- U blijft voortdoen? U stopt niet met de wijdingen?

- Daar is geen reden voor. De Broederschap is niet opgeheven. Het is onwettig. U kunt een procedure inspannen! Maar het is onwettig. Ik zal voortdoen met mijn wijdingen. Daarop volgde de "suspensio a divinis". Daarom is deze suspensio a divinis eveneens ongeldig, vermits de akte waarop deze steunt onwettig is. Het is een gevolg van een akte die onwettig is en daardoor geen waarde heeft. Dat is het wat ze me in het gezicht slingeren!

Ik kom hier in Annecy. Welnu, de bisschop – het is 4 dagen geleden – heeft verklaard: "Mgr. is gesuspendeerd en verder is hij tegen Rome, hij is tegen dit en tegen dat. Dit is wat men me altijd zegt: dissident, rebel, ...

We moeten ons goed de situatie realiseren waarin we ons bevinden. De Goede God heeft ons werk gezegend op een manier die men zich niet kan voorstellen, want tenslotte heb ik toch sedert 1970 veel wijdingen toegediend. Mr. l'abbé Aulagnier - hier aanwezig - is praktisch de eerste gewijde priester van de Broederschap in 1971. En sedert deze eerste priesterwijding heb ik ongeveer 325 priesters gewijd tot nu toe - Applaus.

Wordt vervolgd. □

Zondag 23/06

in de Hemelstraat

H. Sacramentsprocessie

& E.H. Louis Bochkoltz 10de jaar priesterschap

Zaterdag 13 april 2019

Van Dendermonde naar Lede: 15 km om dichterbij God.

Op zaterdagochtend 13 april ontving Dendermonde onder een stralende zon, maar in een ijzige kou een veertigtal ietwat lawaaierige jongeren die stonden te popelen voor zijn benedictijnse abdij. Afkomstig uit alle hoeken van het land - Brussel, Antwerpen, Gent, Namen, Steffeshausen en zelfs Arras - kwamen we samen in Vlaanderen om de Maagd der Zeven Weeën van Lede te eren.

Na een bezoek aan het graf van pater Paul van Mol en de zegening van de pelgrims door E.H. Bochkoltz begonnen we aan onze voettocht, met de pelgrim-madonna en de vaandels voorop.

Deze bedevaart was een gelegenheid om ons te herbronnen en onze zielen te doen herleven door gebed en het ontvangen van de sacramenten. We baden er en offerden onze inspanning in het bijzonder op voor ons land, voor de Kerk en voor het bekomen van vele roepingen.

Rond de middag hielden we halt te Gijzegem om de door E.H. Ledermann opgedragen H. Mis bij te wonen. Na een uurtje rust vertrokken we opnieuw op het ritme van de gezangen vol elan die broeder René-Maria inzette: "Houzee", "Ami-rejoins nous sur le chemin" en

"Tiralala".

We zongen veel, maar bovenal werd er gebeden, in het Frans, in het Nederlands en in de taal die ons katholieken allen verenigt, het Latijn! We begrepen niet alles van de taal van de anderen, maar onze harten vonden elkaar in een gemeenschappelijk overstijgend ideaal dat we in die mooie gezangen terugvonden. Elkeen leerde zingen en bidden in de taal van de andere, met ontdekkingen die onze dag opvrolijkten en verrijkten.

Aangekomen te Lede bezochten we de 7 kapelletjes rond het dorp. We mediteerden over de Smarten van Onze-Lieve-Vrouw om daarna onze bedevaart aan de voeten van het miraculeuze beeld te beëindigen.

Enkele sneeuwvlokjes vielen neer op onze vrolijke gezichten terwijl we samen het glas heften op onze mooie dag. Wat een fantastische dag! Zonder twijfel spreken we volgend jaar opnieuw af, even vreugdevol en, laat ons hopen, nog talrijker!

We keerden terug naar huis met de leuze in ons hart, die onze bedevaart heeft bege-

leid en die nog lang de onze zal blijven: "Wij zijn de Jeugd van God, de Jeugd van de getrouwheid!"

Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen, bid voor ons! □

Hoe Sint Jozef in de Nieuwe Wijk te Kapellen kwam...

Broeder René-Maria

Dit waar gebeurde verhaal begint bij Zuster Justa. Zij is geboren op 8 maart 1909 te Kapellen en heeft de naam: Philomena Calluy. In haar jeugd werden de kinderen uit de Nieuwe Wijk telkens wat achtergesteld en gevreesd. De Nieuwe Wijk in Kapellen is een straatje met een ovale vorm waarlangs de woonhuisjes werden gebouwd door een ongodsdienstig genootschap. Er wordt bijna dagelijks gevochten en de politie moet er dikwijls zijn. Philomena speelt soms met kinderen uit de Nieuwe Wijk op school en één keer waagt ze het te kijken in de Nieuwe Wijk. Als zij 21 jaar oud is, treedt ze in bij de zusters van het H. Hart van Maria in Berlaar en krijgt de naam zuster Justa. Zij heeft een grote devotie tot St. Jozef en raadt iedereen die in moeilijkheden zit aan een beroep te doen op deze grote heilige. Velen worden geholpen en steeds meer mensen komen via haar met hun problemen bij St. Jozef en St. Jozef helpt hen.

Maar dan beginnen de beproevingen. Zuster Justa geeft ook les op school en vertelt tijdens de les vaak over St. Jozef. De andere leraressen kunnen dit niet goed verdragen, vinden dit kinderachtig en tijdverlies en klagen dit aan bij de directie. Zij krijgt een verbod om nog te spreken over St. Jozef. In een visioen spoort Don Bosco haar echter aan om ver-

der te gaan met de heropleving van de devotie tot St. Jozef.

Het wordt nog erger. Om de toeloop van mensen bij zuster Justa te verhinderen verbiedt het aartsbisdom Mechelen in een schrijven haar om nog enig contact met mensen buiten het klooster te hebben.

Op een morgen in de maand maart 1956 brengt Zuster Justa volgens haar gewoonte vóór 8 uur een bezoek aan het St. Jozefbeeld in de kloostertuin. Vanwege deze inperking is het voor haar een zeer droevige tijd. Terwijl ze haar verdriet aan St. Jozef vertelt, hoort ze een klare mannenstem uit het beeld spreken: "Breng mij in de Nieuwe Wijk te Kapellen, ge kent toch die plaats, ja breng me daar. Daar kan iedereen komen, en dáár zal ik ten beste spreken voor allen die mij aanroepen, zelfs zó dat de Hemel de aarde raakt en de aarde de Hemel". Volkomen gesterkt en vastberaden zegt zij: "Dát zal ik doen, heilige Jozef. Op 1 mei staat uw beeldje in de Nieuwe Wijk daar moogt ge geheel gerust in zijn".

Aanstands deelt zij dit mede aan Zuster Montforta, een zieke medezuster, de enige aan wie zij nog haar volle vertrouwen kan schenken. Deze zegt haar: "Maar denk toch eens goed na, gij hebt het klooster tegen en zelfs het bisdom. Gij moogt met geen mensen meer spreken, geen brieven schrijven of ontvangen en vooral moogt gij geen voet meer buiten het klooster zetten... Hoe kunt gij dan een beeldje van de H. Jozef in de Nieuwe Wijk te Kapellen plaatsen en zelfs een beeldje hebt gij niet?"...

Zuster Justa maakt de volgende dag een afspraak met St. Jozef: "...Als U nu echt heel graag dáár in de arme Wijk Uw intrek neemt en werkt, stuur dan de heer Pastoor van Kapellen, ofwel zijn huishoudster naar mij... Dan zal ik hun zeggen dat zij zullen verkrijgen wat zij verlangen, als zij Uw

Zuster Justa

beeld tegen 1 mei in de Wijk te Kapellen willen plaatsen. Als ik één van beiden, nu ik geen volk mag ontvangen, toch in de spreekplaats mag ontmoeten, twijfel ik er niet meer aan dat het werkelijk Uw wens is in de Nieuwe Wijk te staan en daar te ijveren voor ieder in nood verkerende ziel."

Twee dagen later komt de portierster haar zeggen: "De huishoudster van mijnheer pastoor van Kapellen is in de spreekplaats en moet U iets zeggen, en gij moogt gaan van de Eerwaarde Moeder."

De huishoudster komt om voor de pastoor een gunst te vragen, zelf bidt ze om de genezing van haar zuster die kanker heeft. Zuster Justa zegt haar, "Als u het mogelijke doet om te zorgen dat Mijnheer Pastoor een Sint Jozefbeeld in de Nieuwe Wijk te Kapellen zal plaatsen tegen 1 mei eerstkomend, dan zal u zeker en vast de hulp van Sint Jozef ondervinden."

De huishoudster gaat terug en blijft bij de pastoor aandringen. De pastoor vindt het echter volkomen onzin een beeldje in de Nieuwe Wijk te zetten. Nu geneest de zus van de huishoudster plotseling van de kanker. Dan wordt de pastoor ziek. En hij belooft een beeldje te zetten. Hij wordt beter, maar gaat een beeldje in zijn eigen huis zetten en niet in de Nieuwe Wijk. Dan krijgt de pastoor een zere knie. De dokter komt en zegt dat een operatie noodzakelijk is

Nieuwe Wijk in Kapellen

en dat hij daarna altijd een stijve knie of been zal houden. Daarop belooft de pastoor dat er een beeldje in de Nieuwe Wijk zal komen als hij geneest. En hij geneest, maar hij treuzelt om zijn belofte uit te voeren. Hij heeft geen geschikt beeldje... Kort nadien belt er een mevrouw aan de pastoriendeur en geeft een beeldje van St. Jozef. Zij heeft het niet nodig en de pastoor "weet zeker wel een plaatsje waar men het beeldje verlangt", zegt zij. Nu is de pastoor overtuigd, maar hij denkt dat de mensen uit de Nieuwe Wijk het beeldje zullen kapotslaan. Hij denkt: ik zal naar het gemeentebestuur gaan, want zonder toestemming van de gemeenteraad, mag ik dat toch niet plaatsen. Geven ze mij daar geen toelating en denkelijk is dat zó, dan is ook alle verantwoordelijkheid van mij af. De gemeenteraad geeft echter buiten alle verwachtingen aanstonds toelating om een Sint Jozefbeeldje in de Nieuwe Wijk te plaatsen.

Zo gaat Pastoor Kenis daags vóór 1 mei met een schrijnwerker naar de Nieuwe Wijk en plaatst, tegen de wens van de daar wonende mensen in, een blokje om het beeldje op te zetten.

Diezelfde avond wordt het nieuws verspreid bij alle links denkende groeperingen van de omliggende dorpen van Kapellen. Allen worden uitgenodigd om aanwezig te zijn met hun muziekkorps, als de 'zwartrok' zou aankomen. Door

veel en luide muziek moet de predikant onverstaaenbaar gemaakt worden. Hun feest valt met dat van Sint Jozef samen en in feite wordt de H. Jozef niet met smaad, maar met feestmuziek in zijn nieuwe werkplaats ingehaald. Heel het plein staat vol spelers, terwijl overal vlaggen wapperden, laat het ook rode geweest zijn, ter ere van het voorlopig nog schamele beeldje van de Timmerman van Nazareth.

Op 1 mei 1956 staat het Sint Jozefbeeldje in de Wijk hoog aangebracht tussen twee huizen. Het beeldje lokt vele vereerders onder de noodlijdende mensen, die daar Sint Jozef om hulp komen smeken. Sommige omwonenden laten de biddende mensen niet met rust en op allerlei manieren moeten de bedevaarders voelen dat ze er niet welkom zijn. Het gebeurt zelfs meermalen dat het moedertje uit het huis waartegen het beeldje aangebracht was, onder het gebed in de deur komt staan en de biddenden uitdaagt met uitlatingen zoals: "Komde gijlie ook al naar die lelijk-aard! Stond hij niet zo hoge, dan goot ik er elke dag mijn waterpot op uit".

Het jaar 1956 is in de echte zin van het woord een triomfjaar voor de H. Jozef.

Het volgende jaar 1957 moest er niet voor onderdoen, 3000 mensen komen de kaarsenprocessie meedoen. De mensen blijven komen bidden en wonderbare gebedsver-

horingen vinden plaats. De mensen in de Nieuwe Wijk worden vriendelijker of gaan St. Jozef ook vereren. In 1964 wordt St. Jozef in de Nieuwe Wijk door het bisdom Mechelen erkend als bedevaartsplaats en wordt er een kapel gebouwd. In 2004 tenslotte kan het huis ernaast verworven worden en men gaat een nieuwe kapel bouwen, die er nu nog staat.

Laat ons niet onderdoen in de verering van St. Jozef en komen wij ook bij hem met onze intenties. Hij is het hoofd van het Heilig Huisgezin en de Patroon van ons land! □

Bedevaart naar Kapellen

Beste mevrouw,

Een priester begon eens zijn geestelijke voordracht met deze zin: “Zusters, alvorens religieuzen te zijn, wees eerst christenen”. Wat bedoelde hij daarmee? Heel eenvoudig, dat we eerst en vooral moeten leven als christenen alvorens we werkelijk kunnen leven als aan God gewijden volgens het hart van God.

Zo is het ook voor u, beste moeders. Het volstaat niet elke zondag naar de H. Mis te gaan – of zelfs in de week – om goede christenen te zijn. Dit volstaat niet! Om het christelijk leven aan uw kind door te geven (als aansluitend bij het natuurlijk leven) is het noodzakelijk dat u er zelf ten diepste van leeft. Tegenwoordig zijn veel vergissingen in de opvoeding het gevolg van deze onwetendheid of van dit verwaarlozen. U zult geleidelijk de redenen leren begrijpen door concrete voorbeelden.

De catechismus leert ons dat christen zijn niet enkel bestaat in gedoopt zijn, en door dit feit zelf kind van God, maar dat het erop aankomt te leven in overeenstemming met de staat die dit groot sacrament van het doopsel ons geeft, zo niet zou er een zekere oneerlijkheid zijn tegenover God.

Hoe leven we christelijk?

Door de deugd van de nederigheid, die de meest miskende is van alle deugden. Deze is nochtans het ware fundament van het christelijk leven.

De nederigheid geeft aan de ziel zulk een schoonheid die niet met woorden kan worden uitgedrukt en die men enkel leert kennen door de ondervinding. Het is een schat van onuitsprekelijke waarde en de enige naam die erop past, is die van de “gave Gods”.

Leert – zegt Onze-Lieve-Heer – niet van de engelen, niet van de mensen, niet uit de boeken, maar leert door Mijn aanwezigheid, Mijn licht en Mijn werking in u – dat ik zacht en nederig van hart ben en u zult rust vinden voor uw zielen”. (Sint-Jan Climacus – de ladder van het paradijs, 25ste graad – cf. Matthias, XI, 29).

De nederigheid bestaat erin de genade van God te erkennen en dus op God te rekenen bij het opvoedingswerk. Vaak is de deugd van nederigheid slecht begrepen wanneer ze onmiddellijk werkt in onze verhouding tot God. (Wij zijn van God afhankelijk) Ze is het onderwerp van nog grotere misverstanden in de praktijk ten opzichte van de medemens.

Dit blijkt uit het verdragen, dat men heeft of dat men niet heeft, van de fouten van de medemens. Het kind leert van u hoe anderen te verdragen (zijn broers, zijn zussen, zodat ruzies voorkomen worden), als het ziet hoe zijn moeder zijn vader verdraagt (omwille van gelijk welk feit) en vooral hoe moeder haar kind verdraagt. Het kind is zwak en vol fouten. De moeder moet dit nederig erkennen en haar kind zien met de ogen van God en niet met een zekere moederlijke hoogmoed. De moeder heeft de plicht de fouten van haar kind te verbeter-

ren en het dapper te maken. Zo leert u het groeien.

Hoe doet men dat? Ik geef een voorbeeld.

Jantje heeft een dwaasheid begaan. Wat zal zijn moeder doen? In zo'n geval heb ik dikwijls gezien dat de moeder zich kwaad maakt, roept, straft, ja, zelfs slagen geeft! Waarom? Omdat ze in drift gehandeld heeft, zonder nadenken of geduld. Als ze zo optreedt, begrijpt ze niet wat opvoeden eigenlijk is. Het is niet door hardheid dat men een kind vooruit helpt, maar door liefde, (die nochtans niet toegeeft aan de grillen).

Hoe moet men dan wel handelen?

1. Begrijpen dat het kind zwak is, onmachtig en onwetend als gevolg van de erfzonde.
2. Zich in zijn plaats stellen. Het kind is geen kleine volwassene, zoals men het al te dikwijls thans zegt; het is nog maar een kind.
3. Geduld hebben (de dag van vandaag kan men niet meer wachten en is men altijd gehaast) en eerst een tijdje nadenken. Waarom niet eerst de hulp van de H. Maagd of de Engelbewaarder invoeren?
4. Het kind berispen met zachte strengheid. Het erop wijzen wat verkeerd is en van hem een gemeend be-

Priorij van het Allerheiligste Sacrament
Open Kerken
Hemelstraat, 21 – 2018 Antwerpen

Zondag 2 juni 2019

17u

GEESTELIJK CONCERT
'Cor Jesu Sacratissimum'

Alexandre Debrus, cello
François Houtart, orgel

Werken van:
BACH, KREBS,
LEMMENS, RHEINBERGER

organum novum
25th ANNIVERSARY 1994-2019

Vrije ingang

info: www.organum-novum.be & hemelstraat.info@fsspx.be

rouw spijt verkrijgen die ertoe leidt dat hij vergiffenis vraagt van ganser harte; zo vormt u zijn geweten.

Ook vergeven, maar door hem ook een straf op te leggen evenredig aan de begane fout. Zo vormt u in hem de zin voor rechtvaardigheid en het herstellen van het kwaad dat geschied is (daarom moet u eerst nadenken alvorens te handelen). Persoonlijk heb ik veel ouders zien straffen op een te strenge wijze voor kleine fouten. Het kind voelt zich dan gefrustreerd en zal u streng beoordelen.

Het resultaat van deze methode? Het kind krijgt rust in zijn ziel en verlangt niet meer te herbeginnen.

Het voornaamste is dat hij vaststelt dat uw liefde voor hem dezelfde is gebleven, ondanks zijn fouten. Dat is zeer belangrijk. In een omgeving van nederigheid en liefde is God aanwezig en handelt Hij door zijn almachtige genade. Hebt u dit zelf niet ondervonden na een goede biecht?

De vrede en de vreugde zijn dé essentiële vrucht van de nederigheid. De ijdelheid en de hoogmoed daarentegen verstoren de vrede. Men denkt weinig aan deze beloning die men bekomt door de nederigheid in de omgang met de evenmens. Ze opent het Hart van God met al de genade, die zo nodig is, vooral om het hart van het kind te raken. De hoogmoed (die de geest verblindt) daarentegen verhindert dat men het kind begrijpt, doordat men zich niet in zijn plaats stelt. Deze hoogmoed is dikwijls

de reden van de koppigheid van het kind en soms ook van het gebrek aan eerbied ten aanzien van de volwassenen. Men moet volgzamer weten te zijn ten aanzien van de genade van God.

De H. Johannes Bosco had een ongelooflijke uitstraling op een zeer groot aantal jongens van alle leeftijden, verlatenen en soms kleine opstandige kinderen (Michel Macon). Hij heeft zeer moeilijke kinderen hervormd, heropgevoed door zijn grote goedheid, zijn geduld, zijn zachtmoedigheid en zijn vreugde. Hard als ze waren, zijn velen van die kinderen als zachte schapen geworden.

“Met geduld bekomt men alles”, zei een grote heilige. Ze is de vrucht van de ware liefde die van God komt en naar God terugkeert. Men bevestigt zijn gezag niet door hard te zijn (in woord of daad), maar door het kind te beminnen zoals God ons bemint! Wat een les! Geloven we steeds meer in de almachtige genade Gods die aanvult wat ons ontbreekt als we alles gedaan hebben om te leven naar de gelijkenis met God, zoals God het heeft gewild door ons te scheppen.

Beste mevrouw, als u deze methode volgt, zult u de geleidelijke omvorming van uw kind kunnen vaststellen. God heeft ons een voorbeeld gegeven om na te volgen: Onze Heer Jezus Christus. Volg Hem en de zegen zal over uw gezin neerdalen. Dat is leven als een echte christen, in navolging van Jezus Christus door Zijn deugden in praktijk te brengen en dan vooral de deugd van nederigheid. □

Uitstap om zich in het Katholicisme te verdiepen

Op zondag 28 april kwamen een twintigtal universiteitsstudenten van het “Katholiek Vlaams Hoogstudentenverbond” tesamen, begeleid door hun schachtenmeester Joël De Bruyn, om de plechtige Drieherenmis in de Hemelstraat bij te wonen. Een indrukwekkende start van een mooi weekend!

Na de receptie aten we gemoedelijk pizza. Vervolgens kregen we een conferentie van onze seminarist E.H. Jan De Bruyn over het bestaan van God, waarna we met 15 studenten vertrokken naar Dinant. Op het programma stond: bezoek aan het *maison Leffe* met achteraf een kleine degustatie, gezamenlijk avondeten en een gezellig samenzijn in een katholieke en studentikoze sfeer. Er werd samen gegeten, gedronken, gelachen en gebeden. De volgende dag woonden we zelfs de katholieke Byzantijnse vespers bij in het klooster te Chevetogne. E.H. De Bruyn gaf nog een verdere lezing over de geschiedenis van de Kerk en de zending van het KVHV in deze tijd. Na een ontspannend uurtje minigolf met stralende zon gaf onze schachtenmeester een laatste convent over het conservatisme. Ten slotte preekte E.H. Bochkoltz tijdens de Slotmis over de 4 doelen en de waarde van de Heilige Mis in onze kapel te Namen. We lieten niet na onze hemelse Moeder te eren met het bekende lied 'Onze-Lieve-Vrouw van Vlaanderen'. Nadien ontving zelfs iemand van de studenten, op eigen vraag, het scapulier. Met verstevigde broederbanden en vreugdevolle harten keerden we terug. Wat een waardevol weekend!

Q & A is een oude rubriek van het Amerikaanse FSSPX-tijdschrift “The Angelus” dat jarenlang werd uitgegeven. Angelus Press heeft zelfs een boek gepubliceerd, “Best of Q & A”. In de toekomst willen wij voor elke Monstrans enkele van deze vragen vertalen.

Is de Kerk juist wanneer ze over de Heilige Maagd Maria zegt “Gij alleen hebt alle ketterijen in de gehele wereld vernietigd”?

Het zou idyllisch zijn om een wereld voor te stellen zonder ketterijen, een tijd er waarin niemand zou zijn die zijn eigen persoonlijke mening boven die van de Kerkelijke autoriteit en het Magisterium plaatst. Het feit echter dat ketterijen bestaan en dat deze tijd (zonder ketterijen) duidelijk nog niet gekomen is, betekent niet dat deze antifoon waarmee de Kerk de Heilige Maagd Maria eert niet perfect of niet waar is.

Want er kan geen tijdspanne zijn, alvorens het Algemene Oordeel plaats vindt, waarin de ketterij niet bestaat. St.-Paulus stelt dit zeer expliciet in zijn eerste brief aan de Korintiërs: “Want het is nodig dat er scheuringen onder u zijn, wil het blijken, wie onder u standvastig is” (11:19). De betekenis van deze antifoon is dus niet, dat er tijd was of zal zijn waarin alle ketterijen op de wereld zullen vernietigd zijn, maar dat te allen tijde, over de hele wereld, de Heilige Maagd alle ketterijen vernietigt, die in hen mochten zijn, die een ware en diepgaande devotie tot haar hebben.

De betekenis van deze uitdrukking is uitgelegd door de Heilige Paus Pius X in zijn encycliek van 1904 voor de vijftigste verjaardag van de dogmaverklaring van de Onbevleete Ontvangenis. Hierin legt hij uit dat het dogma van de Onbevleete Ontvangenis in zich het zaad van alle Katholieke doctrines bevat, voornamelijk de bovennatuurlijke staat van genade, die de mens in zijn hoogmoedige opstand weigerde te aanvaarden. Vandaar dat de godsvrucht tot de Onbevleete Moeder Gods de enige manier is om de onderwerping aan God en de kerkelijke autoriteit te bewaren en te verzekeren, die beide de bescherming zijn tegen alle ketterijen en dwalingen in het geloof.

Laat daarentegen de volken geloven en belijden, dat de Maagd Maria in het eerste ogenblik van haar ontvangenis van alle smet vrij geweest is; onmiddellijk volgt daaruit dat men ook noodzakelijk de erfzonde, de verlossing door Christus, het Evangelie, de Kerk en tenslotte zelfs de wet van het lijden moet aanvaarden. Zodoende wordt ieder spoor van rationalisme en materialisme met wortel en tak uitgeroeid en weggevoerd en blijft Zij de roem der christelijke leer, de bewaarster en verdedigster der waarheid.

Verder is ook het volgende bij alle vijanden van het geloof, vooral in onze tijd, een verderfelijk middel om het geloof gemakkelijker uit de zielen te rukken: ze verwerpen de eerbied en de gehoorzaamheid tegenover het gezag der Kerk, ja, tegenover ieder gezag onder de mensen en stellen die verwerping als een noodzakelijkheid voor. Hier ligt de oorsprong van het anarchisme, de schadelijkste en de verderfelijkste pest voor iedere orde, zowel natuurlijke als bovennatuurlijke. Welnu, het dogma der Onbevleete Ontvangenis van de Moeder Gods is ook de ondergang voor dit afschuwelijk stelsel, dat zowel voor de maatschappij als voor het christendom even vernietigend is. Immers dit dogma vordert, aan de Kerk een gezag toe te kennen, waaraan men niet alleen de wil maar ook het verstand moet onderwerpen. Want slechts krachtens zulk een onderwerping van het verstand zingt het christenvolk de Moeder Gods toe: “Geheel schoon zijt gij, o Maria, en de erfsmet is niet in u.” (Ad Diem illum §25 & 26)

Monseigneur Lefebvre was zich zeer bewust van de wijsheid van de leer betreffende de godsvrucht tot de Heilige Maagd, als de beste bescherming voor de integriteit van ons geloof, in het bijzonder voor de apostelen van de eindtijd:

“Dat de godsvrucht tot Maria de ereplaats moge bekleden overal waar de Priesterbroederschap aanwezig is en in alle harten van haar leden! Maria bewaart ons in het katholiek Geloof. De Maagd Maria is noch liberaal, noch modernist, noch oecumenist. Zij is allergisch voor iedere dwaling, en erger nog, voor iedere ketterij en geloofsafval.” (Uit de geestelijke wegwijzer, Maria)

Geestelijke Oefeningen van Sint-Ignatius

Gemengd :

Maandag 8 - Zaterdag 13
Juli 2019

voor Dames :

Maandag 14 - Zaterdag 19
Oktober 2019

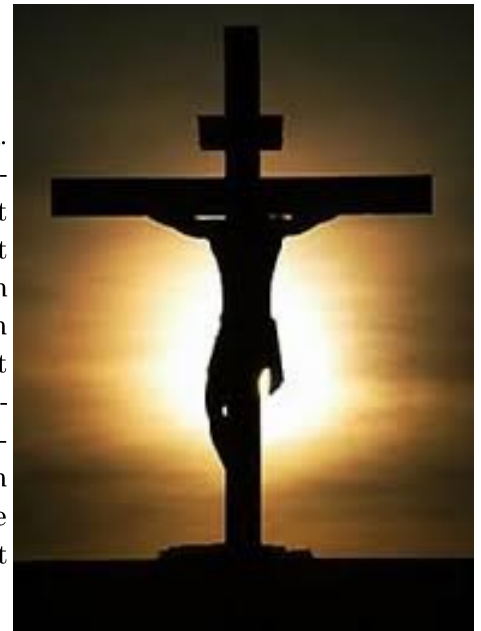
Waarom aanbidden Katholieken het hout van het Kruis, maar niet Maria?

De aanbidding die God toekomt, wordt latria of Goddelijke Verering genoemd. Het komt enkel God zelve toe en bijgevolg ook de tweede Persoon van de Heilige Drieëenheid, Onze Heer Jezus Christus. We aanbidden Christus op het Kruis zoals in Zijn glorievolle verrijzenis. Vanzelfsprekend aanbidden we het hout van het Kruis niet op dezelfde manier, daar het slechts een schepsel is. In zoverre echter het hout van het Kruis rechtstreeks en onmiddellijk verbonden is aan onze Goddelijke Verlosser, wiens Kostbaar Bloed het geheilgd heeft tot het zoete hout, dat de verlossing van de wereld draagt, moet het worden geëerd. Bijgevolg zijn we het hout van het Kruis een relatieve aanbidding verschuldigd. We aanbidden het in zoverre als het verbonden is aan de Persoon van onze Goddelijke Verlosser, d.w.z. in zoverre Hij gestorven is voor onze zonden op dit hout. De aanbidding of latria is echter niet gericht op het hout zelf, maar op Onze-Lieve-Heer.

De verering van de heiligen wordt in het latijn dulia genoemd. De verering echter die we schuldig zijn aan de Heilige Moeder Gods, wordt hyperdulia genoemd, wat betekent dat deze verering groter is dan de verering verschuldigd aan alle heiligen samen; omwille van haar volheid aan genade en heiligheid. Zij is ook heilig omwille van haar verbondenheid met Onze Goddelijke Verlosser. Haar goddelijk Moederschap is het fundament en de wortel van al haar andere voorrechten. Niettemin is de verering of hyperdulia, die we Haar verschuldigd zijn, niet relatief, maar absoluut. We aanbidden Haar niet zoals God, maar we vereren Haar voor wie Ze is (als diegene die uitverkoren is om de Moeder Gods te worden), zoals we het Kruis enkel aanbidden (relatieve aanbidding!) omdat het het Kruis is van onze Goddelijke Verlosser, waarmee Hij de wereld verlost heeft.

Zodoende is het juist te zeggen dat wij het hout van het kruis aanbidden (relatief), maar Maria aanbidden wij niet, hoewel Zij zoveel groter is dan het hout van het Kruis op zichzelf gezien.

-Pater Scott, januari 2004

BEZOEK DE WEBSITE van de FSSPX in de BENELUX:
<http://fsspx.be/nl>

In 2015 bezocht E.H. Stehlin ons in België. Hij is priester van de FSSPX en algemeen verantwoordelijke voor de M.I. in de Priesterbroederschap. Hij heeft ons enthousiast gemaakt om ridders van de M.I. te worden. Sindsdien zijn verschillende groepen ontwikkeld. Voor heren, voor dames, voor studenten. De bijeenkomsten vinden plaats in de Sint-Amanduskapel te Gent, in de kapel van het H. Aanschijn in Bierbeek en in de Hemelstraat in Antwerpen. Met de hulp van de Onbevleete zullen andere groepen er bij komen! Voor de verlossing van de zielen!

Voor meer informatie, contacteer de priesters van de Hemelstraat of mail naar: hemelstraat.info@fsspx.be

MILITIA IMMACULATAE

RIDDERSCHAP VAN DE

ONBEVLEKTE MAAGD MARIA

VAN DE TRADITIONELE OBSERVANTIE

De teksten over de M.I. op deze twee bladzijden zijn uit het boekje hierboven.

U kan dit boekje in het winkeltje in de priorij vinden of op de M.I.-website downloaden. (<http://www.militia-immaculatae.nl/>)

Ontstaan van de M.I.

Naast de Oktoberrevolutie in Rusland waren er in het jaar 1917 ook de verschijningen van Onze-Lieve-Vrouw in Fatima. Ondertussen vierden de vrijmetselaars hun 200ste verjaardag in Rome. Overal waar je keek, zag je vlaggen en posters waarop de Aartsengel Michaël werd verslagen door Lucifer. Lange optochten trokken door de Eeuwige Stad richting het Sint-Pietersplein. De de-

monstranten zongen blasfemische liederen en droegen spandoeken waarop stond: "Satan zal heersen in het Vaticaan en de Paus zal zijn dienaar zijn." Op hetzelfde moment was er ook een jonge Poolse Franciscan in Rome: broeder Maximiliaan Maria Kolbe, een theologie-student aan de *Gregoriana*. Hij kon dus niet anders dan deze dreigende optochten te aanschouwen. "Hoe is het mogelijk," vroeg hij zich af, "dat onze vijanden hun machten zo kunnen tentoonstellen om ons te vernietigen, terwijl wij hier met onze handen in de zakken ernaar staan te kijken zonder iets te ondernemen? Hebben wij immers niet veel krachtigere wapens, zoals de steun van de Hemel en in het bijzonder de Onbevleete?"

De jonge broeder mediteerde over de Heilige Schrift, de Kerkvaders, de werken van de grote Mariale heiligen, zoals bijvoorbeeld Sint-Louis-Marie Grignon de Montfort; hij mediteerde verder ook over het dogma van de Onbevleete Ontvangenis, alsook over de betekenis van de Mariaverschijningen in Lourdes. Deze waarheden en mysteries hebben inderdaad niet alleen een bovennatuurlijke betekenis, ze zijn allemaal ook zeer praktisch vanwege hun sociale relevantie. "De Onbevleete Maagd, de Overwinnares van alle ketterijen, zal zich niet terugtrekken voor de vijand die zich tegen haar verheft. Als Zij trouwe dienaars vindt die haar gehoorzamen, zal Zij telkens nieuwe overwinningen behalen, groter dan wij ons kunnen voorstellen." Er werd nog een verjaardag gevierd in Rome in 1917, een dag van overwinning voor de Onbevleete: de plotse bekering van Marie-Alphonse Ratisbonne, een jood die zich in het jaar 1842 bekeerde dankzij genaden verkregen door de Wonderdadige Medaille. Deze samenloop gaf broeder Kolbe het idee om een Ridderschap van de Onbevleete te stichten. Het embleem zou de Wonderdadige Medaille zijn. Drie dagen na het zonnewonder te Fatima, op 16 oktober 1917, stichtte broeder Kolbe, met toestemming van zijn overste, samen met zes andere broeders de Militia Immaculatae, knielend voor het altaar van Onze-Lieve-Vrouw in de kapel van het Serafijns college te Rome. □

Verklarende citaten door Pater Maximiliaan Kolbe

Waarom moeten wij ons in het bijzonder tot de Onbevleete richten?

“Wij moeten de bekering van de zondaars op geen enkele andere manier verkrijgen dan door Maria. In Zijn oneindige goedheid heeft God Maria aangesteld als de schat van alle genaden en deze worden over de wereld verdeeld enkel en alleen door Haar. Uiteraard moeten wij God zelf ook om deze genade vragen, maar telkens op voorspraak van de Onbevleete.” (Conferentie van 30 mei 1933).

Hoe kan dit ideaal samengevat worden?

“Is dat niet mooi, dit ideaal in het leven? De strijd om de hele wereld te overwinnen, de harten van de hele mensheid en van alle mensen in het bijzonder, te beginnen met onszelf. Onze sterkte ligt in het erkennen van onze eigen dwaasheid, zwakheid en ellende, en in ons volledig toe te vertrouwen aan de goedheid en kracht van de Onbevleete.” (Brief van 11 december 1930).

Onder de vlag van de Onbevleete marcheren wij naar het grote gevecht en wij zullen onze vlaggen opstellen op de bolwerken van de prinsen van de wereld. Dan pas zal de Onbevleete de Koningin van de hele wereld en van ieder individu zijn...” (Brief van 30 mei 1931).

De Originele statuten van de M.I.

“Zij zal uw hoofd verpletteren.” (Genesis 3:15).

“Gij alleen hebt alle ketterijen op aarde overwonnen.”

(uit het Romeins brevier).

I. DOEL

Werken aan de bekering van de gehele mensheid: zondaars, ketters, schismatici, joden, enz., in het bijzonder de vrijmetselaars, en dat iedereen heilig mag worden onder de bescherming en door de voorspraak van de Onbevleete Maagd.

II. VOORWAARDEN

1. Zichzelf volledig toewijden aan de Onbevleete Maagd, zich vrijwillig als een volgbaar en edelmoedig instrument in Haar handen plaatsen.

2. De Wonderdadige Medaille dragen.

III. MIDDELEN

1. Indien mogelijk, het volgende schietgebed minstens éénmaal per dag bidden: **“O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot u nemen, en voor hen die hun toevlucht niet tot u nemen, in het bijzonder de vrijmetselaars en allen die U zijn toevertrouwd”.**

2. Alle andere geldige en wettelijke middelen gebruiken voor de bekering en heiliging van de mensen, volgens ieders middelen, in de verschillende staten en omstandigheden van het leven, als de gelegenheden zich voordoen. Bijzonder aanbevolen is echter de verspreiding van de Wonderdadige Medaille.

N.B. Deze middelen zijn slechts suggesties en geen verplichtingen. Geen enkele valt onder de straf van doodzonde, zelfs niet van dagelijkse zonde. Ons hoofddoel is het helpen van een zo groot mogelijk aantal zielen te verenigen met het Heilig Hart van Jezus door de voorspraak van de Onbevleete.

Agenda voor de M.I. in Vlaanderen in Mei-Juni

14/05	Gent - Heren	19:00 H. Mis / 20:00 Voordracht
20/05	Bierbeek - Heren FME	20:00 H. Mis / 21:00 Voordracht
22/05	Bierbeek - Dames SSDG	20:00 H. Mis / 21:00 Voordracht
3/06	Bierbeek - Dames SSDG	20:00 H. Mis / 21:00 Voordracht
5/06	Antwerpen - Heren FME	20:00 H. Mis / 21:00 Voordracht

Info: hemelstraat.info@fsspx.be

BEZOEK DE M.I.-WEBSITE:

<http://www.militia-immaculatae.nl/>

ANTWERPEN

ZONDAG JUNI
23 2019

H. Sacraments- PROCESSIE

10u Plechtige H. Mis · 12 u Vertrek Processie · einde rond 14u
vanuit de Hemelstraat (tegenovergestelde richting)
Mechelsesteenweg - Frankrijklei (rechterstrook) - Louisa-Marialei -
Rubenslei - **Rustaltaar** aan het Gedenkmoment van de
Gesneuvelden (hoek Rubenslei en Van Eycklei) - Maria-Henriettelei -
Bourlastraat - Leopoldplaats - Mechelsesteenweg - terug Hemelstraat.

O.-L.-VROUW
HELP ONS

BESCHERM
ONZE STAD

Kapel van het Allerheiligste Sacrament - 03.229.01.80

V.U. E. H. Prior - Hemelstraat 23 - 2018 Antwerpen - Codex 198

"Dit is het brood, dat uit de hemel
is neergedaald.
Wie dit brood eet zal leven
in eeuwigheid." (Jo 6, 58)

Eerste
communie

DONDERDAG 30 MEI 2019
ONZE HEER HEMELVAART

Priorij v. h. Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen

Een **AVONTUUR**
voor uw kinderen

Zomerkamp 2019
Eucharistische Kruistocht

Te Ede (nabij Arnhem)
'Hoge Veluwe'

In de gebouwen van de Scouting St. Thaddeus

Dagelijkse H. Mis en catechismus

Sport en spel in 'bos en heij'

Kampvuren en trektocht

Meisjes: 4 - 10 augustus
Jongens: 11 - 17 augustus
Deelnamprijs: € 90

Contactpersoon:
Pater M. De Clercq
0031 6 36 38 90 54
m.declercq@fsspx.email

Pinksterbedevaart

Om de Christenheid te dienen

van Chartres
naar Parijs

8-9-10
Juni

Info

E.H. Bochkoltz tel: 0499692900
Br. René Maria tel: 0499692904

Priorij v. h. Allerheiligste Sacrament
Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

